MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 795

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 septembrie 2026

SUMAR

Nr.		Pagina
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 133 din 17 februarie 2026	referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 498 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 220 din 12 martie 2026	referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33[1] din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	4–5
Decizia nr. 420 din 30 aprilie 2026	referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	6–9
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.162. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale	10
M.163. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale	10
M.164. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale	11
M.165. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui ofițer din Ministerul Apărării Naționale	11
M.166. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	12
M.167. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	12
M.168. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui maistru militar și unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	13
M.169. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui maistru militar și unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	13
M.170. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	14
M.171. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui subofițer din Ministerul Apărării Naționale	14
M.172. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale	15
M.173. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui subofițer din Ministerul Apărării Naționale	15
M.174. —	Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor preoți militari din Ministerul Apărării Naționale	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133
din 17 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 498 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 498 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Carmen Anca Sigartău în Dosarul nr. 15.186/3/2017** al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.434D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, făcând referire, în acest sens, la Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, paragrafele 43-51. Arată că este opțiunea legiuitorului să reglementeze procedura de judecată, mai ales că este vorba despre caracterul obligatoriu al hotărârii de casare, în virtutea căruia instanțele inferioare, odată ce primesc prima hotărâre de casare, trebuie să respecte dispozițiile acesteia.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 3.252 din 8 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 15.186/3/2017**/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 498 alin. (2) din Codul de procedură civilă,** excepție ridicată de Carmen Anca Sigartău într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de obligare a acesteia la plata unei sume de bani în vederea acoperirii unui prejudiciu. Curtea Constituțională a fost sesizată ca urmare a admiterii recursului împotriva încheierii prin care Curtea de Apel Bacău a respins cererea de sesizare cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea acesteia critică faptul că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate permit casarea cu trimitere o singură dată, chiar și în ipoteza în care instanța de fond, în rejudecare, nu a examinat fondul cauzei, împrejurare ce conduce la situația în care pricina este soluționată pe fond în primă și ultimă instanță de curtea de apel, ca instanță de recurs. Precizează că litigiul în cadrul căruia excepția a fost ridicată s-a aflat de două ori pe rolul instanțelor de fond, fiind pronunțate soluții de dezînvestire fără cercetarea fondului. Detaliază, totodată, parcursul procesual al cauzei. În esență, susține că norma criticată nu oferă gradul de predictibilitate necesar pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil și a deplinului acces la justiție. Astfel, în situația în care atât prima instanță, cât și instanța de fond, după casare, pronunță hotărâri de dezînvestire fără a intra în cercetarea fondului, se va ajunge, în baza textului de lege supus controlului de constituționalitate, la pronunțarea unei hotărâri asupra fondului doar de către instanța de recurs, în primă și ultimă instanță.

6. Autoarea excepției arată că legiuitorul nu a avut în vedere că există posibilitatea ca și cea de-a doua hotărâre de fond, pronunțată după casare, să omită cercetarea fondului cauzei, din motive evident greșite, câtă vreme recursul îndreptat împotriva acestei din urmă hotărâri este întemeiat, atrăgând casarea respectivei hotărâri. În situația în care, după casare, instanța de trimitere găsește un nou motiv de a nu cerceta fondul cauzei, sub forma unei excepții procedurale sau de fond sau când nu examinează plenar probele administrate, o a doua casare devine imposibilă în baza dispozițiilor procedurale criticate, astfel încât instanței de recurs îi revine rolul de a pronunța, în primă și ultimă instanță, o hotărâre asupra fondului, nesupusă niciunei căi de atac.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu conduc, prin ele însele, la o îngrădire a accesului liber la justiție ori la un proces echitabil.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul** și **Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 498 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„(2) Instanțele prevăzute la alin. (1) vor casa cu trimitere, o singură dată în cursul procesului, în cazul în care instanța a cărei hotărâre este atacată cu recurs a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului sau judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterea fondului. În vederea rejudecării, cauza se trimite la instanța care a pronunțat hotărârea casată ori la altă instanță de același grad cu aceasta, din aceeași circumscripție. Dispozițiile art. 497 se aplică în mod corespunzător, în caz de necompetență, de depășire a atribuțiilor puterii judecătorești și de încălcare a autorității de lucru judecat.”*

12. Alin. (1) al art. 498 din Codul de procedură civilă, la care face referire textul criticat, are următorul conținut: *„(1) În cazul în care competența de soluționare a recursului aparține tribunalului sau curții de apel și s-a casat hotărârea atacată, rejudecarea procesului în fond se va face de către instanța de recurs, fie la termenul la care a avut loc admiterea recursului, situație în care se pronunță o singură decizie, fie la un alt termen stabilit în acest scop.”*

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție și în art. 129 — *Căile de atac*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în materie civilă, regula, sub aspectul exercitării căii de atac a recursului, o reprezintă, potrivit art. 498 alin. (1) din Codul de procedură civilă, casarea hotărârii recurate și reținerea cauzei spre rejudecare de aceeași instanță care s-a pronunțat și asupra admisibilității recursului.

15. Prevederile art. 498 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, instituie o excepție de la această regulă, în sensul că, după admiterea cererii de recurs, instanța de recurs nu reține cauza spre rejudecare, ci o trimite înapoi instanței a cărei hotărâre a fost recurată, spre rejudecare. Această situație intervine, potrivit textului criticat, atunci când instanța a cărei hotărâre este atacată cu recurs a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului sau judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterea fondului. Nemulțumirea autoarei excepției de neconstituționalitate provine din faptul că această trimitere spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului, ceea ce ar nesocoti dispozițiile art. 21 din Constituție privind dreptul de acces liber la justiție și ale art. 129 din Constituție referitoare la exercitarea căilor de atac.

16. Curtea constată că nu pot fi reținute aceste critici, în condițiile în care, indiferent de succesiunea etapelor procesuale, recurentul va beneficia întotdeauna de o judecată a fondului, în cursul căreia vor fi respectate toate garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil, inclusiv din perspectiva realizării unei apărări complete și eficace. Soluția legislativă aleasă de legiuitor este rațională, oferind părții interesate posibilitatea de a declanșa parcurgerea unui nou ciclu procesual, abia după acest moment intervenind casarea cu reținere. În același timp însă limitarea la o singură trimitere spre rejudecare a cauzei are rolul de a diminua durata excesivă a procedurii prin trimiteri repetate spre rejudecare, asigurând astfel exigențele specifice unei judecăți echitabile.

17. De altfel, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, sau Decizia nr. 500 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, paragraful 16).

18. Nici reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale. Art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacră doar dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157, menționată și în Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, Decizia nr. 126 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 7 aprilie 2011, sau Decizia nr. 25 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, paragraful 16), iar art. 2 din Protocolul nr. 7 la aceeași Convenție garantează dreptul la dublul grad de jurisdicție exclusiv în materie penală.

19. Totodată, prin Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37 și 38, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenție, că dreptul de acces la tribunale nu este absolut și că există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept. De asemenea, în jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia din 14 mai 2002, pronunțată în Cauza *Csepyová împotriva Slovaciei*, paragraful 5, și prin Hotărârea din 6 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Gurepka împotriva Ucrainei*, paragraful 51, instanța europeană de contencios al drepturilor omului a precizat că textul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează un drept de apel sau un drept la un al doilea grad de jurisdicție.

20. În fine, Curtea reține că, prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 49, a constatat că reprezintă o opțiune a legiuitorului limitarea posibilității de a casa cu trimitere o singură dată recunoscută prin art. 497 din Codul de procedură civilă Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv tribunalelor și curților de apel în cele două ipoteze precizate de textul de lege criticat în cauza de față. În acest sens, Curtea a reamintit că reglementarea procedurii de judecată este de competența legiuitorului, conform art. 126 alin. (2) din Constituție, acesta având o largă marjă de apreciere, în măsura în care se conformează dispozițiilor Constituției (paragraful 51 din aceeași decizie).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carmen Anca Sigartău în Dosarul nr. 15.186/3/2017** al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 498 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 220

din 12 martie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Carmen Obîrșanu în Dosarul nr. 5.843/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 19D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că din motivarea acesteia rezultă că se au în vedere aspecte legate de aplicarea și interpretarea legii la momentul formulării unei cereri de revenire în magistratură, chestiuni care sunt în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 978 din 16 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.843/2/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Carmen Obîrșanu într-o cauză având ca obiect anularea hotărârii prin care Consiliul Superior al Magistraturii a constatat că aceasta nu îndeplinește condiția prevăzută de art. 33¹ din Legea nr. 303/2004, referitoare la vechimea în magistratură pentru numirea în funcția de judecător fără concurs sau examen.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se critică faptul că art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 a impus, printre condițiile necesar a fi întrunite de foștii judecători și procurori care doresc să revină în funcție după încetarea activității din motive neimputabile, și condiția vechimii de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, deși prevederile art. 67 din Legea nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, în vigoare la momentul la care autoarea excepției a ieșit din magistratură, stabileau condiția unei vechimi minime de doar 5 ani în funcția de judecător sau procuror. Autoarea excepției arată că nu putea anticipa în iunie 1999 că vor fi impuse printr-o lege ulterioară condiții mai restrictive decât cele prevăzute în Legea nr. 92/1992. Se creează, totodată, o inegalitate de șanse pentru acei foști magistrați care au avut în vedere condiția vechimii de 5 ani pe care era necesar să o îndeplinească potrivit Legii nr. 92/1992, față de foștii magistrați care și-au încetat activitatea de judecător sau procuror pe deplin conștienți că numai după o vechime de minimum 10 ani pot reveni în activitatea de magistrat.

6. Se susține că principiul egalității este nesocotit și ca urmare a faptului că foștilor magistrați nu li se recunoaște ca vechime perioada în care, după încetarea activității din motive neimputabile, au profesat ca avocați, spre deosebire de situația magistraților în funcție.

7. Se mai afirmă că prevederile art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 încalcă și principiul neretroactivității legii, întrucât se impun condiții pe care candidatul trebuia să le îndeplinească anterior intrării în vigoare a noii legi și nu le putea anticipa.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal,** contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în primul rând, inadmisibilă și, în subsidiar, vădit neîntemeiată în raport cu susținerile reclamantei.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** și **Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, introdus prin art. I pct. 48 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018. Textul de lege criticat are următorul conținut normativ: *„Persoanele care au ocupat minimum 10 ani funcția de judecător sau procuror și magistrat-asistent, care nu au fost sancționate disciplinar, au avut numai calificativul «foarte bine» la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.”*

14. Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 33[1] din Legea nr. 303/2004 a fost abrogat în mod expres prin art. I pct. 1 din Legea nr. 313/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1232 din 28 decembrie 2021. Legea nr. 303/2004 a fost abrogată integral prin art. 294 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 16 noiembrie 2022, act normativ care a înlocuit vechea reglementare în materia statutului judecătorilor și procurorilor, fără a prelua fostul art. 33[1] din legea anterioară, criticat în prezenta cauză. Deși textul legal criticat nu mai este în prezent în vigoare, având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, controlul de constituționalitate poate fi exercitat cu privire la dispoziții din legi sau ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, astfel că obiectul prezentei excepții îl reprezintă dispozițiile art. 33[1] din Legea nr. 303/2004.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile și în art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale ce formează obiectul acesteia, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție, constatând constituționalitatea acestora prin Decizia nr. 362 din 27 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 24 august 2023.

17. În mod similar situației analizate de Curtea Constituțională prin decizia menționată, autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate este nemulțumită de modificarea în timp, printr-o lege nouă, a condițiilor de vechime în magistratură care permiteau reîncadrarea fără concurs în funcția vacantă de judecător sau procuror, susținând că se nesocotesc principiile neretroactivității și egalității. Față de aceste critici, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 362 din 27 iunie 2023, precitată, paragraful 21, că instituirea prin legea nouă a unor condiții diferite pentru exercitarea unui beneficiu legal — așa cum era posibilitatea reîncadrării fără concurs, în funcția de judecător sau procuror, dacă erau îndeplinite anumite condiții, printre care și cea a vechimii de 5 sau, după caz, 10 ani în funcția de judecător sau procuror și magistrat-asistent — și aplicarea acestora la situații juridice născute anterior, dar care nu și-au produs sau epuizat efectele juridice sub aspectul analizat, nu poate fi interpretată ca o retroactivare a legii noi față de cea veche doar pentru că aceasta din urmă conținea condiții mai favorabile, ci are semnificația acțiunii legii noi în câmpul și timpul propriu de aplicare. În virtutea principiului *tempus regit actum,* un drept sau beneficiu se exercită în conformitate cu condițiile reglementate de legea în vigoare la momentul exercitării sau solicitării acelui drept/beneficiu, și nu în raport cu reglementări legale anterioare, întrucât, dacă s-ar proceda astfel, legea veche ar ultraactiva, ceea ce ar încălca art. 15 alin. (2) din Constituție.

18. Totodată, Curtea a reținut (paragraful 22 din aceeași decizie) că, de vreme ce nu este în discuție un drept fundamental, ci un beneficiu legal, instituit la un moment dat de legiuitor în considerarea unor circumstanțe specifice, legiuitorul este suveran să reglementeze atât cu privire la însăși existența, cât și cu privire la modalitățile și condițiile de exercitare, fiind limitat doar de respectarea normelor și principiilor fundamentale.

19. Referitor la critica privitoare la pretinsa încălcare a principiului egalității în drepturi, garantat de art. 16 din Constituție, Curtea a constatat (paragraful 23 din decizia citată) că textul de lege criticat nu instituie în sine vreo discriminare, aceeași condiție de vechime de 10 ani în funcția de judecător sau procuror și magistrat-asistent aplicându-se în egală măsură tuturor destinatarilor normei, deci tuturor celor care solicită/au solicitat reîncadrarea în temeiul acestei norme juridice, în funcția de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior. Faptul că, deși au demisionat sub imperiul aceleiași legi anterioare, unele persoane se încadrează, la data solicitării beneficiului legal, în noile condiții de vechime, iar altele nu se încadrează nu poate fi convertit într-o inechitate/discriminare generată de lege, prin conținutul său normativ, ci reprezintă rezultatul unor situații de fapt diferite în mod obiectiv în care se află cele două categorii de persoane. Prin urmare, aceste critici sunt neîntemeiate.

20. Neintervenind elemente noi, de natură să reconsidere jurisprudența Curții Constituționale, considerentele și soluția pronunțată prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carmen Obîrșanu în Dosarul nr. 5.843/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 33[1] din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 martie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 420

din 30 aprilie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Oana Duță — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și ale art. 12 alin. (2) și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, strada Corbita nr. 39, sectorul 5, în numele și pentru membrul său Bogdan-Florin Enea, în Dosarul nr. 6.855/63/2020 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.918D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.342D/2023, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, precum și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ridicată de același autor în numele și pentru membrii săi Mircea Costache și alții, în Dosarul nr. 1.316/63/2020 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.342D/2023.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.342D/2023 la Dosarul nr. 3.918D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 16 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.855/63/2020, **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și ale art. 12 alin. (2) și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.**

8. Prin Încheierea din 4 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.316/63/2020, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.**

9. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, strada Corbita nr. 39, sectorul 5, în numele și pentru membrul său Bogdan-Florin Enea, precum și în numele și pentru membrii săi Mircea Costache și alții, în cauze având ca obiect soluționarea cererilor de recalculare a drepturilor salariale și

achitare a diferențelor dintre drepturile salariale efectiv plătite și drepturile salariale rezultate prin recalculare.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 încalcă art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție și principiul separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, întrucât salarizarea polițiștilor ține de regimul juridic al acestora și trebuie stabilită, din perspectivă constituțională, prin lege organică, de către Parlament, nu printr-o ordonanță simplă a Guvernului. Se susține și încălcarea art. 115 alin. (1) și (6) din Constituție, din care rezultă interdicția de a se reglementa prin ordonanțe simple în domeniul rezervat legii organice, cu observația că salarizarea polițiștilor este un domeniu rezervat legii organice prin dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

11. Se arată că dispozițiile criticate au legătură cu cauza întrucât salariile autorilor au fost calculate și plătite prin luarea în considerare a valorii de referință de 197,33 lei, introdusă prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, fiind evident că această normă a fost ultraactivată, după abrogarea prin art. 48 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și respingerea de către Parlament, prin Legea nr. 49/2012 privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare. În susținerea admisibilității excepției sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011 și nr. 201 din 7 aprilie 2016.

12. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate prevederile art. 64 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora abrogarea unei norme are caracter definitiv, și jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia încălcarea regulilor din Legea nr. 24/2000 atrage încălcarea principiului securității raporturilor juridice.

13. De asemenea, se susține că dispozițiile de lege criticate încalcă nejustificat principiul nediscriminării prin raportare la dreptul la un nivel de trai decent și principiul „la muncă egală, remunerație egală”, întrucât blochează salarizarea și implicit nivelul de trai al polițiștilor la nivelul anului 2009, în timp ce pentru alte categorii profesionale, cum sunt personalul din Ministerul Justiției, personalul din sănătate și din învățământ, funcțiile de demnitate publică ori personalul din administrația publică locală, au fost prevăzute diverse creșteri salariale, inclusiv prin valori de referință în cuantum superior față de valoarea de 197,33 lei recunoscută personalului din sectorul de ordine publică și apărare națională.

14. **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că, pe cale de interpretare, pot fi stabilite subiectele principale ale raportului de serviciu al funcționarului public polițist. De asemenea, nu este încălcat principiul separației puterilor în stat, interpretat în sensul de principiu al colaborării puterilor în stat, nefiind exclusă de Constituție delegarea de atribuții între autorități — a se vedea abilitarea Guvernului de către Parlament să emită ordonanțe. Precizează că salariile tuturor polițiștilor au alt algoritm de calcul (solde), iar cuantumul final al unui salariu nu se situează sub nivelul salariului minim stabilit de legislația în vigoare. Accesul la justiție nu este îngrădit — dovadă fiind și acțiunea în fața instanței judecătorești — și nu este încălcat principiul securității raporturilor juridice.

15. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul** și **Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2008, și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

20. Curtea observă că Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a fost abrogată prin dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 26 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, iar dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 au avut o aplicare limitată, pentru anul 2017. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt incidente în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, urmează să fie analizată constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate, care au următorul cuprins:

— art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008: *„(1) Începând cu data de 1 aprilie 2008, valoarea de referință sectorială pentru*

determinarea soldelor de funcție și grad ale personalului militar, potrivit prevederilor Legii nr. 138/1999, cu modificările și completările ulterioare, valoarea de referință sectorială în raport cu care se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, și valoarea de referință sectorială în baza căreia se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, se stabilesc la 193,4694 lei.

(2) Începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) devine 197,3387 lei.

(3) Soldele de funcție și de grad ale personalului militar, respectiv salariile pentru funcția îndeplinită și pentru gradul profesional deținut de funcționarii publici cu statut special, calculate potrivit alin. (1) și (2), vor fi întregite la un leu, în favoarea personalului.";

— art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: *„Începând cu data de 1 iulie 2017:*

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;".

21. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul de drept, separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și principiul legalității, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 47 privind nivelul de trai, art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici și art. 115 alin. (1) și (6) privind delegarea legislativă și limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză, excepțiile de neconstituționalitate astfel invocate fiind respinse ca neîntemeiate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 463 din 15 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 17 martie 2025, Decizia nr. 155 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 13 august 2024, Decizia nr. 508 din 5 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 5 martie 2024, Decizia nr. 214 din 20 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 4 august 2023, sau Decizia nr. 108 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021).

23. Prin jurisprudența anterior menționată, Curtea a reținut, în esență, că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Totodată, calculul drepturilor salariale se face pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare anului 2010.

24. Referitor la criticile ce vizează Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, Curtea a reținut, în esență, că stabilirea tuturor aspectelor esențiale privind nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului constituie obiectul de reglementare al Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Or, Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a avut ca obiect de reglementare, așa cum reiese din însuși titlul său, modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, stabilind reguli privind valoarea de referință sectorială în raport cu care se calculează salariile acestor funcționari publici cu statut special. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, constituie, strict și limitativ, obiectul de reglementare al legii organice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1160 din 21 decembrie 2005, și Decizia nr. 627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021, paragraful 42). În consecință, Curtea a stabilit că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 și actul normativ în ansamblul său nu încalcă prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) și nici pe cele ale art. 115 alin. (1) din Constituție, impunându-se respingerea criticilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate, inclusiv a celor formulate prin raportare la art. 1 alin. (4) din Constituție.

25. Referitor la susținerile privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție cu privire la limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului, Curtea a constatat că invocarea acestor norme din Legea fundamentală nu are relevanță în cauză, deoarece obiectul excepției de neconstituționalitate nu îl constituie o ordonanță de urgență a Guvernului, ci o ordonanță simplă.

26. În ceea ce privește critica adusă dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reținut că aceste prevederi de lege clarifică, pentru perioade determinate, situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice. Astfel, dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc, pentru perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017, obligația menținerii în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017 a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are

libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a observat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit garantarea cuantumului drepturilor salariale ale personalului bugetar și evitarea scăderii acestora.

27. Din punctul de vedere al tehnicii de reglementare, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate nu fac trimitere la acte normative abrogate și nu au semnificația repunerii în vigoare a acestor acte. Modalitatea de reglementare utilizată prin textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului de constituționalitate dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate, și, prin urmare, considerentele acestei decizii nu pot fi aplicate în prezenta cauză.

28. În consecință, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut clar și predictibil, care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

29. Referitor la invocarea art. 16 din Constituție în susținerea criticii de neconstituționalitate formulate cu privire la dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reținut că prevederile legale criticate vizează toate categoriile de personal plătit din fonduri publice și se circumscriu scopului general urmărit de legiuitor — de a regla în timp disfuncționalitățile existente în sistemul public de salarizare. Curtea a constatat că stabilirea regulii menținerii drepturilor salariale în perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017 la nivelul lunii iunie 2017 nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea prevederilor din lege criticate.

30. Reținând că, în temeiul art. 41 din Constituție, legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat, Curtea a constatat că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a dreptului fundamental la salariu, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

31. Cât privește critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la art. 47 din Constituție referitor la dreptul la un nivel de trai decent, Curtea a reținut că măsura stabilită prin textele de lege criticate se integrează în ansamblul de acțiuni ale statului de adaptare la resursele financiare existente, neputându-se reține o afectare a nivelului de trai decent, contrară Constituției.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, cu sediul în București, strada Corbita nr. 39, sectorul 5, pentru membrul său Bogdan-Florin Enea, în Dosarul nr. 6.855/63/2020 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și, în numele și pentru membrii săi Mircea Costache și alții, în Dosarul nr. 1.316/63/2020 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Oana Duță

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1-3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.162.

* Anexele nr. 1-3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2025 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerului nominalizat în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2025 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerului nominalizat în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.163.

* Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerilor nominalizați în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.164.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui ofițer din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2023 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale ofițerului nominalizat în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.165.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari și subofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maiștrilor militari și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1-3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.166.

* Anexele nr. 1-3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2025 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2025 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2025 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1-3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.167.

* Anexele nr. 1-3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui maistru militar și unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maistrului militar și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerului nominalizat în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1-3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.168.

* Anexele nr. 1-3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui maistru militar și unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2023 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale maistrului militar și subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2023 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.169.

* Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2022 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerului nominalizat în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.170.

* Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui subofițer din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerului nominalizat în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.171.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2020 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerilor nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2020 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerului nominalizat în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.172.

* Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui subofițer din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2018 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale subofițerului nominalizat în anexa* care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.173.

* Anexa nu se publică, deoarece conține informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

O R D I N
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor preoți militari din Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 573/2004, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale preoților militari nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale preoților militari nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2026 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale preotului militar nominalizat în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1-3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

Contrasemnează:
Șeful Direcției generale management resurse umane,
George Spiridonescu

București, 11 septembrie 2026.
Nr. M.174.

* Anexele nr. 1-3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: https://www.monitoruloficial.ro, secțiunea Publicări.

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795/18.IX.2026 conține 16 pagini. Prețul: 12,80 lei **ISSN** 1453—4495